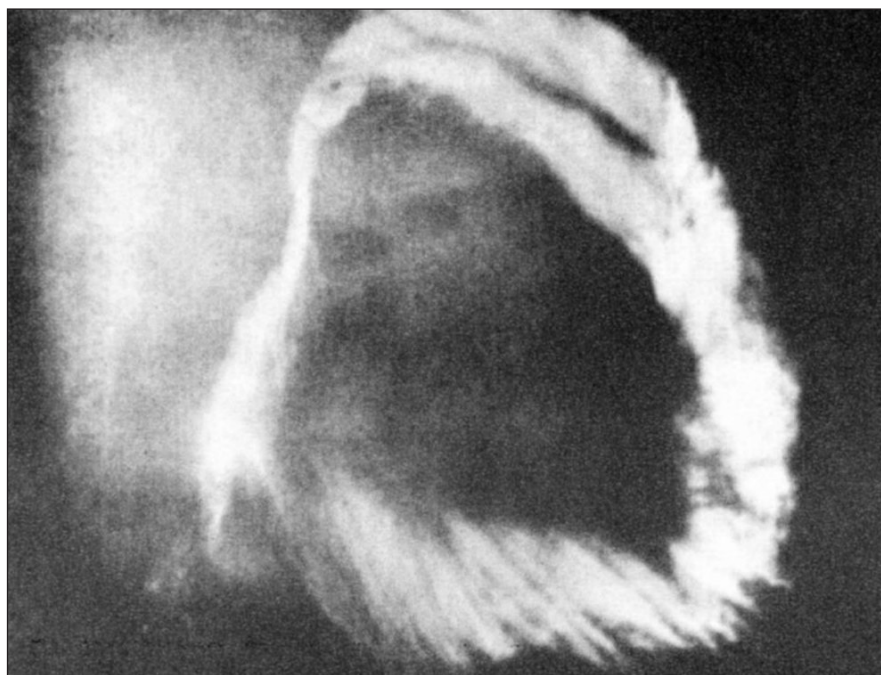

William Branham

**Bohem poslaný
prorok**

Ewald Frank

Na Hoře Proměny Petr, Jan a Jakub prožili jak sestoupil světlý oblak, a oni náhle viděli, že Ježíš byl před jejich zraky proměněn. V takovémto proměněném a oslaveném stavu viděl Jan PÁNA na ostrově Patmos. Před otevřením pečeti pak tento nadpřirozený světelný oblak sestoupil pro všechny viditelně. Je to znamení Syna člověka na nebi? Je to ten den, v němž se Syn člověka zjevil před Svým návratem (Lukáš 17:30)? Přesto, že fotografie byla udělána z velké vzdálenosti, lze obličej ještě zřetelně poznat.

„Během toho, co ještě mluvil, zastínil je náhle světlý oblak a hlas zazněl z oblaku...” (Matouš 17:5)

„Po těchto slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru: oblak Jej vzal a zastřel jim Ho.” (Skutky 1:9)

Kdyby za času Mojžíše existovala fotografie, bylo by možné zachytit oblakový i ohnivý Sloup, neboť byl viditelný. Přemáhá nás, že se PÁN v naší generaci zjevil a sklonil stejným způsobem. Navštívil tak Svůj lid Svoji nadpřirozenou přítomností. Stalo se to skutečně, jinak by kamera ten zjev nemohla zachytit. PÁN je vskutku přítomen, jak zaslíbil, když se Jeho lid shromáždí v Jeho jménu. Při této obzvláštní příležitosti chtěl, aby byla Jeho přítomnost zdokumentována pro věřící i nevěřící.

George J. Lacy
Examiner of Questioned Documents
Hull Building
Houston, Texas

January 29, 1950

R E P O R T   A N D   O P I N I O N

Re: Questioned Negative

On January 28, 1950 at the request of Reverand Gordon Lindsay, who was representing Reverand William Branham of Jeffersonville, Indiana, I received from the Douglas Studios of 1610 Rusk Avenue in this city, a 4x5 inch exposed and developed photographic film. This film was purported to have been made by the Douglas Studios of Reverand William Branham at the Sam Houston Coliseum in this city, during his visit here the latter part of January, 1950.

R E Q U E S T

Reverand Lindsay requested that I make a scientific examination of the aforesaid negative. He requested that I determine, if possible, whether or not in my opinion the negative had been re-touched or "doctored" in any way, subsequent to the developing of the film, that would cause a streak of light to appear in the position of a halo above the head of Reverand Branham.

E X A M I N A T I O N

A macroscopic and microscopic examination and study was made of the entire surface of both sides of the film, which was Eastman Kodak Safety Film. Both sides of the film were examined under filtered ultra-violet light and infra-red photographs were made of the film.

George J. Lacy
Vyšetřovatel sporných dokumentů
Dům Shell
Houston, Texas

29. ledna 1950

Z P R Á V A A D O B R O Z D Á N Í

Věc: Sporný negativ

28. ledna 1950 jsem na žádost pana faráře Gordona Linsaye, který zastupoval pana faráře Williama Branhama z Jeffersonville z Indiany, obdržel od Douglas Studios na ulici Rusk Avenue 1610 v tomto městě, 4x5 coulů velký, exponovaný a vyvolaný fotografický film. O tomto filmu s Williamem Branhamem se tvrdí, že byl Studiem Douglas udělán v Sam Houston Coliseum v tomto městě během jeho návštěvy v druhé polovině ledna 1950.

Ž Á D O S T

Pan farář Lindsay vyžadoval, abych výše uvedený negativ vědecky prozkoumal. Vyžadoval, abych, bude-li možno, zjistil, zda byl negativ podle mého mínění retušován nebo zda byl po vyvolání filmu nějakým způsobem upraven, což by způsobilo, že by se byl objevil světelný sloup v poloze světelného kruhu nad hlavou pana faráře Branhama.

Š E T Ř E N Í

Okem i mikroskopem byla provedena zkouška a šetření celkového povrchu po obou stranách filmu, jenž byl „Eastman Kodak bezpečnostní film“. Obě strany byly zkoušeny ve filtrovaném ultrafialovém světle a z filmu byla zhotovena infračervená fotografie.

The microscopic examination failed to reveal retouching of the film at any place whatsoever by any of the processes used in commercial retouching. Also, the microscopic examination failed to reveal any disturbance of the emulsion in or around the light streak in question.

The ultra-violet light examination failed to reveal any foreign matter, or the result of any chemical reaction on either side of the negative, which might have caused the light streak, subsequent to the processing of the negative.

The infra-red photograph also failed to disclose anything that would indicate that any retouching had been done to the film.

The examination also failed to reveal anything that would indicate that the negative in question was a composite negative or a double exposed negative.

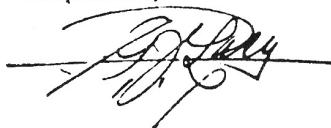
There was nothing found which would indicate that the light streak in question had been made during the process of development. Neither was there anything found which would indicate that it was not developed in a regular and recognized procedure. There was nothing found in the comparative densities of the highlights that was not in harmony.

O P I N I O N

Based upon the above described examination and study I am of the definite opinion that the negative submitted for examination, was not retouched nor was it a composite or double exposed negative.

Further, I am of the definite opinion that the light streak appearing above the head in a halo position was caused by light striking the negative.

Respectfully submitted,

GJL/ll

Mikroskopickou zkouškou se nepodařilo odhalit, že by byl film na nějakém místě retušován nebo konáno cokoli jiného, čeho se používá při procesu komerční retuše. Ani mikroskopickým šetřením se nepodařilo odhalit nepravidelnosti citlivé vrstvy uvnitř ani kolem sporného světelné pásu.

Zkouška ultrafialovým světlem neodhalila ani na jedné straně negativu žádná cizí tělíska nebo následky jakékoliv chemické reakce, která by byla mohla po zpracování negativu způsobit světelný pruh.

Rovněž se infračervené fotografii nepodařilo odhalit nic, co by mohlo naznačit, že film byl nějak retušován.

Selhala i zkouška, která by byla ukázala něco, z čeho by se mohlo naznačit, že dotazovaný negativ byl sestaven nebo dvakrát exponován.

Nebylo nalezeno nic, co by naznačovalo, že dotazovaný světelný pruh by byl udělán během vyvolávání. Rovněž nebylo nalezeno nic, co by naznačovalo, že bylo vyvoláváno neregulárním a neznámým způsobem. Na příslušných tmavých místech, kde světlo působilo nejsilněji, nebylo nalezeno nic, co by nebylo v souladu.

DOBROZDÁNÍ

Na základě výše popsaného šetření a studií jsem plně přesvědčen, že zkoušce podrobený negativ nebyl retušovaný, ani sestavený nebo dvakrát exponovaný negativ.

Dále jsem definitivně přesvědčen, že světelný pruh, který se objevil nad hlavou jako světelný kruh, byl způsoben světlem, které zasáhlo negativ.

V úctě oddaný
podepsán G. Lacy

Úvod

Na mých přednáškových cestách mě vždy znovu prosili o to, abych uveřejnil něco o Williamu Branhamovi. Znal jsem ho osobně přesně 10 let (1955-1965) a byl jsem s ním pospolu v Evropě i USA. Jedli jsme u stejného stolu a jeli ve stejném autu. Zažil jsem ho jako člověka i jako muže Božího. Měl jsem tu přednost, že jsem se stal svědkem, který viděl a slyšel jeho mimořádnou Bohem danou službu mu. Tím mohu z vlastního, důkladného poznání mluvit i psát. Také vlastním více než 300 kázání, která kázal, a mohu si tak utvořit obsáhlé posouzení jeho zvěstování Slova, jeho neobyčejného poslání a poselství.

Ve svém životě i po jeho odchodu domů v prosinci 1965 byl jedněmi obzvláště ctěn, druhými ostře odmítnut. V křesťanských časopisech byl převážně negativně posuzován autory, kteří jej a jeho službu osobně neznali. Naproti tomu o něm světský tisk podával všeobecně pozitivní zprávy. Je přece známo, že posuzování osobností, které vystupují na veřejnost, dopadá zčásti velmi rozdílně. Obzvláště špatně dopadne pro takové, kteří se uchylují od tradičních zvyklostí.

U mužů a žen, kteří vystoupili se zjeveními, byly používány od nepaměti pojmy „prorok“ a „prorokyně“. Tyto označení nacházíme již ve Svatém Písmu. Abraham, Mojžíš, Eliáš a mnozí jiní byli Bohem potvrzení proroci. Tímto pojmem má být vyjádřeno, že nikoliv člověk, nýbrž Bůh sám skrze lidi mluví. Jako ústa Boží na zemi existovaly hlásné trouby, proto nacházíme u takových, Bohem poslaných mužů, kteří skutečně mluvili ve jménu Páně, to **‘TAK PRAVÍ PÁN’**. Teprve až Bůh PÁN k nim mluvil, a to se dělo od úst k uchu, tedy slyšitelně, mohli tito muži říci: **TAK MLUVIL PÁN!** K tomu přistoupilo, že viděli jisté události ve viděních, a proto byli nazváni „vidoucí“. K vidění v Duchu přistupovala inspirace Ducha, a tak bylo viděné a zjevené vysloveno a jako Slovo napsáno.

Nejnámější prorok Starého Zákona je Mojžíš. Jemu se zjevoval ten Neviditelný viditelně v postavě muže a mluvil s ním tvářív tvář. Nejnámější vidoucí a prorok Nového Zákona je apoštol Jan. Podává v poslední knize Bible zprávu o tom, co viděl a slyšel. Viděl

průběh dějin lidstva podle Božského plánu spasení až do konce. Viděl dokonce nové nebe a novou zemi, tedy nový začátek.

„Bůh Pán nekoná nic, aniž by předem nezjevil Své usnesení Svým služebníkům, prorokům.“ (Amos 3:7)

Lidé se právem ptají, jak poznat, zda se jedná o pravé nebo falešné proroky, neboť mnozí si nárokují, že jsou Bohem posláni. Odedávna existují praví i falešní proroci. PÁN sám nás varoval před tím, že vystoupí mnoho falešných proroků. Dal ale také zaslíbení, že před velkým a hrozným dnem pošle proroka podle vzoru Eliáše (Malachiáš 4:5, Matouš 17:11).

Existuje však spolehlivé kritérium, měřítko, kterého musí být použito ke zkoušce – neomylné Slovo, které zůstává a platí na věky. Knihy Starého i Nového Zákona obsahují plán spásy, který úplně a s konečnou platností zjevil sám Bůh. Kdo vystoupí jako prorok nebo prorokyně, musí si nechat líbit, že zvěstovaná učení, zjevení a prováděná praxe budou podrobeny zkoušce úplnému svědectví Písma Svatého. Nejnepatrnější odchylka, přidávání, ubírání nebo pozměňování originálního Slova dotýčného rázem na místě diskvalifikuje. Kdo mluví z Boha, případně skrze koho mluví Bůh, může říkat jen to, co již bylo řečeno. Obojí, Starý i Nový Zákon, obsahují všechna učení, poznání a zjevení, a proto je v poslední kapitole Bible dána pohružka konečného potrestání za přidávání nebo ubírání ze psaného Slova. Bůh ovšem zůstává ve Svém konání suverénní. Praví: *„Hleďte, činím nového...“* (Izaiáš 43:19) ON činí, co je Mu libo, aniž by předem oznamoval podrobnosti.

William Branham nevystoupil s novými zjeveními. Jeho služba spočívala jednoznačně v tom, aby to v Slovu již zdokumentované a nám proroky a apoštoly předané postavil znovu na svícen. Svěřenou mu službou konal Bůh zčásti něco nového a zčásti to, co se předtím už stalo. Kdo takového, Bohem poslaného proroka přijímá, přijme odplatu proroka (Matouš 10:41).

Je pravdou, že svým naprosto biblickým zvěstováním stál v protikladu k tradičním zvyklostem, které nacházíme v církvích a svobodných sborech. Avšak přemáhající souhlas jeho učení a praxe s Písmem Svatým nutí každého poctivého člověka, ať duchovního nebo laika, k přezkoušení vlastního zvěstování a praxe. Všem

upřímným hledačům pravdy nezbývá nic jiného, než aby se postavili čelem jedině platnému svědectví Písma. Na tomto nezvratném základě, na němž byla prvotní církev založena, musí být posouzení vykonáváno.

Nadpřirozené potvrzení

Bohem poslaní muži byli ve všech dobách na zemi legitimováni z nebe. V prvotním křesťanství pokračovala Kristem započatá služba po zmrtvýchvstání Vykupitele ve vykoupených. Od vylití Ducha Svatého v letničním dni bylo apoštolské zvěstování provázeno a potvrzováno spolupůsobením Pána. Prvotní křesťanská církev je pro celou dobu milosti v každém směru platným vzorem.

„Potom tedy, co Pán Ježíš k nim mluvil, byl vyzdvižen do nebe a posadil se na pravici Boží. Oni ale vytáhli a kázali všude, přičemž Pán působil a potvrzoval Slovo znameními.” (Marka 16:19–20)

„Jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První je zvěstoval sám Pán a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám, přičemž i Bůh potvrzoval jejich svědectví znameními, divy i rozličnými projevy Své moci a rozdělením Ducha Svatého podle Své vůle.” (Židům 2:3–4)

Kdo čte Skutky apoštolů a epištoly, vždy znovu zjistí, že Bůh Pán potvrzoval Své Slovo nadpřirozeným způsobem. Při lidech, kteří uvěřili, se děly divy a znamení. Evangelium o ukřižovaném a vítězně zmrtvýchvstalém Pánu bylo obojí: obšťastňující a osvobozující poselství o spasení a také mocí Boží, prokazující se na věřících (Římanům 1:16–17, 1. Korintským 1:18).

Vždyť byl vykoupen celý člověk, a tak při bohoslužbách v prvotním křesťanství bylo zachránění duše, osvobození ducha a uzdravení těla docela normální; ano, dokonce je podána zpráva o vzkříšení z mrtvých. Přesně to, co se dělo ve službě našeho Pána Ježíše Krista a potom působením Ducha Božího v prvotním křesťanství, to se skutečně v ještě větší míře opakovalo ve službě Williama Branhama. Pro tuto skutečnost existují milióny očitých svědků, a jak již uvedeno, zmíněná kázání.

Kdo jej srovnává se známými evangelisty, jimž je vhod každá metoda, včetně shánění peněz, a každý způsob předvádění, křivdí tomuto Božímu služebníku. Kdyby byli dotázáni, nemohl by žádný z nich vydat svědectví o nebeském povolání, jak to mohli učinit skutečně Bohem poslaní muži až po Williama Branhama.

Kazatel Gordon Lindsay napsal knihu «Muž Bohem poslaný», kterou v německé řeči vydal farář R. Kägi z Zürichu. Ať přátelé, či protivníci, všichni museli připustit, že zde nepůsobil člověk, nýbrž skrze člověka Bůh sám. Poté, co tento prostý muž dostal 7. května 1946 potvrzení svého povolání a poslání, začal se zvláštními polními taženími. V letech 1946-1949 nastal rozhodující průlom plného evangelia v novověku podle vzoru prvotního křesťanství. Potvrzení a divy uzdravování byly tak mocné, že k shromážděním proudili lidé ze všech denominací a ze všech koutů světa. Muži z politiky, ekonomiky, ba i z Kongresu ve Washingtonu ho vyhledali, aby se za ně modlil.

V první polovině padesátých let vedly jeho misijní cesty Afrikou, Indií a Evropou. V Durbanu v Jižní Africe čítalo posluchačstvo ve velkém stadionu několik set tisíc. V Bombaji v Indii, byl zástup lidí odhadnut na 400 000. V Německu a ve Švýcarsku přicházelo k přednáškám, jak kdy a podle místa, 10 000 a 20 000 lidí. Ve skandinávských zemích, a to obzvláště ve Finsku, se staly velké zázraky a znamení, dokonce vzkříšení chlapce, zabitého autonehodou. Král Jiří VI. z Anglie prosil Williama Branhama, aby se za něho modlil. To se pak stalo v Buckinghamském paláci při mezipřistání v Londýně na cestě do Finska.

Všichni evangelisté, kteří se po II. světové válce stali známými v USA a později i v jiných zemích, vděčí přímo nebo nepřímě za svoji službu nadpřirozenému Božímu působení, které viděli v životě Williama Branhama. David DuPlessis († 1987), po celém světě známý jako „Mr. Pentecost”, byl ve shromážděních v Jižní Africe tak hluboce ovlivněn, že se rozhodl následovat Williama Branham do USA. Setkal jsem se s ním u příležitosti mezinárodní konference věřících pořádané Gordonem Lindsayem v červnu 1958 v Dallasu v Texasu, v níž byl William Branham hlavním řečníkem. Mohlo by být jmenováno mnoho mužů, které osobně znám, včetně Demose Shakariana, světového presidenta Obchodníků plného evangelia,

kteří by mohli být k dispozici jako svědci této jedinečné služby – pokud ještě žijí a měli by k tomu odvahu.

Při tomto Božím muži platí doslovně, co náš Pán řekl:

„Někdo jiný to je, který vydává Svě svědectví o Mně, a Já vím, že svědectví, které On o Mně vydává, pravdivé je ... Já ale mám svědectví, které je závažnější než Janovo, neboť skutky, které Mi Otec svěřil, abych konal, právě ty skutky, které konám, vydávají svědectví o Mně, že Mě Otec poslal. Tak ten, který Mne poslal, sám Otec, se Mě zastal Svým svědectvím...” (Jan 5:32-37)

Kde mluví a působí sám Bůh, má svědectví svoji vlastní závažnost.

Bohem nadpřirozeným způsobem konané skutky jsou důkazem božského poslání ve spojení se zvěstováním evangelia Ježíše Krista. Jsou nevyvratitelnou, celého člověka přesvědčující legitimací. Náš Pán řekl:

„Věřte Mi, že jsem v Otci a Otec ve Mně je; ne-li, tedy věřte přece pro skutky samy. Vpravdě, upravdě říkám vám: Kdo věří ve Mne, bude také konat skutky, které Já činím, ano bude konat ještě větší, než Já konám...” (Jan 14:11–12)

I toto Slovo ve službě Williama Branhama Sám Bůh potvrdil jako pravdivé, takže již nepotřebuje žádného dalšího lidského dobrozdání. Mojžíš a Eliáš, Petr a Pavel, ano všichni Bohem poslaní muži Jím byli potvrzeni. To stejné může být řečeno i v tomto případě. Komu je zatěžko věřit člověku, dostává tím možnost věřit Bohu.

„...neboť nikdo nemůže konat taková znamení divů, jako Ty činíš, kdyby Bůh s ním nebyl.” (Jan 3:2b)

Od dětství ...

Od dětství doprovázela tohoto člověka nadpřirozená Boží přítomnost. Skutečně existovali muži, k nimž náležel i bratr Branham, kteří byli od narození určeni k zvláštnímu úkolu, muži, kteří neustanovili sami sebe ani se sami neoznačili za proroky, nýbrž byli dosazeni samým Bohem, a to přímým nebeským povoláním. Již jako dítě viděl William Branham ve vidění události, které se všechny staly, častokrát za mnoho let.

Jako sedmiletý slyšel hlas z větrného víru, který se, jak se zdálo, usadil v koruně jednoho stromu přesto, že jinak bylo všude bezvětrí. Hlas zavolal: „*Nikdy nepij, nekuř ani žádným způsobem neposkrvňuj své tělo, neboť musíš pro Mne vykonat dílo, až budeš starší.*” (Kägi, str. 15)

Jako mladistvý byl přáteli opětovně nucen k tomu, aby pil a kouřil. Označili ho za zbabělce, a právě to nechtěl být; jako boxer přece nebyl žádným zbabělcem. Při každém pokoušení se zdálo, že slyší ten stejný šelest a tentýž hlas, který mu nařídil, aby to nečinil. Tím zůstal ochráněn. Eliáš prožil bouři, než s ním Pán mluvil na hoře Oréb (1. Král. 19). Job slyšel hlas Pána přímo z bouře (kap. 38:1). „*On činí z andělů Svých větry...*” (Židům 1:7) To platí ještě i dnes.

Jako mladý muž byl v baptistické církvi ordinován Dr. Roy Davisem. Zanedlouho nato začal nadkonfesní službu, protože se cítil být zavázán všem.

V červnu 1933 se stalo vícero věcí většího významu. Měl svoji první evangelizaci. Na konci této série shromáždění se v řece Ohio konala v neděli, 11. června 1933, bohoslužba se křtem podle prvokřesťanského vzoru. Několik set nově obrácených se dalo pokřtít. Když se mladý kazatel chystal pokřtít sedmnáctou osobu, modlil se: „Otče, tak jako já křtím vodou, křti Ty Duchem Svatým.” V tom okamžiku se to stalo: Z nebe sestoupilo jasné světlo podobné hvězdě a zůstalo nad ním stát. Z tohoto světla zazněl hlas, který řekl: „Jako byl Jan Křtitel předaslán prvnímú příchodu Krista, tak budeš ty poslán se zvěstí, které bude předcházet druhému příchodu Krista.” V dubnu 1966 jsem se u příležitosti jednoho shromáždění v USA osobně setkal s asi dvanácti osobami, které byly v červnu 1933 při této události přítomny.

Reakce zástupu, čítajícího asi čtyři tisíce duší, kteří to zažili, byla rozdílná. Jedni se modlili, jiní upadli do bezvědomí, druzí se tázali, co by to mělo znamenat, a jiní to nechali bez povšimnutí. Obzvláště agentura Associated Press v USA a v Kanadě podávala zprávu o této neobyčejné události. Každý další zážitek, obzvláště sedm vidění, která měl v roce 1933 o budoucím celosvětovém vývoji až do konce, přispívaly k tomu, že se ostatní kazatelé od něho víc a víc distancovali. Dokonce i ti, kteří mu byli blízcí, sice připouštěli,

že takové zážitky v biblických dobách existovaly, ale popřeli, že existují ještě nyní.

Když bylo mladému muži Božímu řečeno, že bude poslán do celého světa a bude modlit za krále a panovníky, řekl mu Dr. Roy Davis: „Billy, kdo tě asi bude poslouchat? Ty s tvým nepatrným školním vzděláním! ... Budeš mluvit k sloupům v kapli a k prázdným lavičkám. Lidé tě nepřijdou poslouchat.” Odpověď byla prostá: „...je-li to Bůh, který mě poslal, potom také pošle lidi, k nimž budu mluvit...”

7. května 1946 dostal William Branham skutečně nebeskou návštěvu. Ve Starém i Novém Zákoně nacházíme mnoho zpráv, že se objevili andělé, jednalo-li se o mimořádné události: od Abrahama až po Daniele; od Zachariáše až po Marii. Nad betlémskými nivami se objevily nebeské zástupy a anděl vyslovil to největší oznámení všech časů, totiž o narození Vykupitele. Pavel i Jan, který byl ve vyhnanství na ostrově Patmos, to dosvědčují. U Židů 1 čteme o andělech: *„Zda nejsou všichni služební duchové, kteří jsou vysíláni k vykonávání služby kvůli těm, kteří mají dosáhnout spasení?”*

Večer 7. května 1946 se William Branham nacházel v místnosti, kde již určitý čas trávil na modlitbě a ve čtení Bible. Náhle, kolem 23. hodiny, sestoupilo seshora do místnosti světlo, které stále více sílilo a šířilo se. Nechme vyprávět jej samého:

„Když jsem vzhlédl, visela tam velká hvězda. Neměla ale pět cípů, vypadala spíš jako zářivý ohnivý míč, který svítil na podlahu. Potom jsem uslyšel někoho jít. Vylekal jsem se ještě víc, neboť jsem nevěděl o nikom, kdo by sem byl přišel, kromě mne samého. V tomto světle jsem viděl, jak se ke mně blíží muž, tak přirozeně, jako byste přicházeli ke mně vy. Tento muž vážil asi 85 kg a měl bílé roucho. Měl hladkou tvář, žádný vous, tmavý vlas až na ramena, trochu tmavší pleť, velmi příjemný vzhled. Přiblížil se ke mně, naše zraky se střetly. Viděl, jak velice se bojím, a řekl: ‘Neboj se. Byl jsem poslán z přítomnosti všemohoucího Boha, abych ti řekl, že tvůj zvláštní život a tvé neporozuměné cesty poukazují na to, že Bůh tě poslal národům s darem Božského uzdravování. Budeš-li upřímný a dosáhneš toho, že ti lidé uvěří, nebude moci tvé modlitbě odolat žádná nemoc, ani rakovina ne.’ Slova nemohou vyjádřit, jak jsem se při tom cítil.”

Oslovení: „Neboj se” použil anděl i při Danielovi, Zachariášovi a Marii. Totéž učinil náš PÁN. Často řekl: „*Neboj se.*”

Anděl mu dále řekl:

„Jako byla proroku Mojžíšovi dána dvě znamení (2. Mojžíše 4), tak budou dána tobě dvě znamení. Nebudou-li věřit tomu prvnímu, uvěří tomu druhému.”

Téměř stejné doslovné znění nacházíme v 2. Mojžíšově 4:8:

„*A tak jestliže neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému znamení.*”

Muži s obzvláštním povoláním přijali zvláštní znamení, jímž mělo být lidem postaveno před oči, že zde mluví a působí sám Bůh.

Potom mu vysvětlil anděl první znamení. Po kázání a modlitbě za všechny, kteří chtěli svůj život zasvětit Pánu, se měl modlit za nemocné. První znamení mělo spočívat v tom, že vezme do své ruky ruku pacienta, přičemž na hřbetu jeho ruky měla být zbarvením a tvarem viditelně ukázána pacientovi vlastní nemoc. Nato měla následovat modlitba o uzdravení. Pacient měl sledovat průběh na hřbetu ruky. Pokud totiž byla modlitba vyslyšena a Bůh způsobil uzdravení, zmizelo vyobrazení nemoci před očima trpícího. Mnoho těch, kteří byli takto Božím zázrakem uzdraveni, to na sobě pocítilo. Viděli, jak uzdravení probíhá, a nemálo jich přemožením hlasitě vykřiklo.

Anděl pak objasnil používání druhého daru a to několika místy z Bible. Odvolával se na službu našeho Pána a vysvětlil zvlášť Jana 5:19 a 20, totiž, že On jako Syn člověka působil jako Prorok a ve viděních viděl, co Bůh chtěl konat.

„*Vpravdě, vpravdě JÁ vám říkám: Syn sám od sebe nemůže nic činit, jedině co v i d í Otce činit; neboť co onen činí, to stejným způsobem koná i Syn, neboť Otec miluje Syna a dává Mu všechno v i d ě t , co On sám koná...*” (Jan 5:19-20)

Podle tohoto slova vykonával Syn člověka Svoji službu jen podle toho, co Mu bylo ve viděních ukázáno. Anděl se zmínil o obou prožitích z Jana 1 s Petrem i Natanaelem. Když Ondřej vedl svého bratra Šimona k Ježíšovi, čteme:

„...tento se na něho podíval a pravil: ‘Ty jsi Šimon, syn Janův; budeš se jmenovat Kéfas, to znamená přeloženo ,skála.’”

Nikdy předtím Petra neviděl, a přesto znal jeho jméno a jméno jeho otce. Podobně se dělo s Natanaelem, kterého přivedl k Pánu Filip:

„Aj, vpravdě Izraelita, v němž není lsti ... dříve ještě, než tě Filip zavolal, když jsi byl pod fíkovníkem, **v i d ě l** jsem tě.”

Jak byl Natanael přemožen a jak reagoval na toto zjevení, si mohou všichni přečíst.

Anděl se dále odvolal na Jana 4 a zmínil rozmluvu, kterou Pán vedl se Samaritánkou u Jákobovy studny. Skrze zjevení, které Mu bylo ukázáno, jí řekl:

„...neboť pět mužů jsi měla, a ten, kterého nyní máš, není tvůj manžel.”

Na konci rozhovoru žena zvolala:

„Vím, že Mesiáš přijde, kterého nazýváme Kristus; ten až přijde, řekne nám všechno.”

Ježíš jí odpověděl: „**JÁ to jsem, který s tebou mluvím!**”

Anděl se ještě odvolal na další místa z Bible, v nichž jsou uvedeny podobné události, a kde prorocká služba Syna člověka obzvláště vynikne. Právě na této službě se farizeové prohřešili a řekli: „*ON má Belzebuba*” atd. Jako Prorok poznal Syn člověka dokonce pohnutky a myšlenky srdcí, a právě to se zejména duchovním vůdcům oné doby vůbec nehodilo. Avšak tak byli duchové zjevováni a oddělováni. Vždyť Bůh Pán Mojžíšovi řekl:

„Proroka jako tebe jim nechám povstat ze středu jejich bratří a dám mu Svá Slova v ústa a on jim bude zvěstovat všechno, co mu přikáži.” (5. Mojžíše 18:18, Skutky 3:22-23)

Anděl dále vysvětlil, že toto stejné „Znamení Mesiáše”, které bylo tehdy zjevené při Židech a Samaritánech, se nyní opakuje v církvi z pohanů. Téměř před každou bohoslužbou s uzdravováním se William Branham odvolával na tato místa z Bible, která mu anděl doslovně objasnil. Druhý dar spočíval v tom, že právě na základě toho, co mu bylo ukázáno, mohl během bohoslužby s uzdravováním

lidem říci, z jaké země přicházejí, z jakého města, jak se jmenují, kdo jsou, jaké nemoci mají, v podstatě všechno – tak jak se to dělo v prorocké službě Syna člověka. Zažil jsem to osobně ve shromážděních a byl jsem nemálo překvapen, když mi tento Boží muž 3. prosince 1962 řekl přesné znění povolání, kterým mě Pán 2. dubna 1962 před východem slunce zde v Krefeldu povolal do služby. Zde nejsou předkládány vymyšlené věci, zde je před všemohoucím Bohem pravdivě dosvědčováno, že se prorockou službou v naší generaci Ježíš ohlašoval stejným způsobem, jak se to dělo tehdy, když chodil na zemi.

Z jasného nebe

V listopadu 1949 vyrozuměl William Branham kazatele Jacka Moore a kazatele Gordona Lindsaye, kteří zažili jeho službu již na Západním pobřeží USA, o tom, že v lednu 1950 bude držet shromáždění v Houstonu, Texas. Velmi rychle se to rozšířilo a přicházeli lidé z okolí, takže se skutečně celé město dostalo do pohybu. Duchovní vůdci, kteří neměli duchovní porozumění, se rozhorlili a pustili se do ničivé kritiky těchto shromáždění. Mezi nimi vynikl kazatel Dr. Best, který do toho zapojil tisk a 24. ledna 1950 požadoval otevřenou diskusi s Williamem Branhamem na téma „Uzdravování nemocných dnes“ a to na pódiu před asi 8 000 osobami, které naplnily sál „Sam Houston Coliseum“. Pozval též dva profesionální fotografy, p. Jamese Ayerse a p. Teda Kippermanna, aby zachytili obzvlášť významné momenty.

Naproti vyzývateli, Dr. Bestovi, se postavil učitel Bible, Dr. F. F. Bosworth, kterého jsem osobně znal. Doprovázel Williama Branhama a na jeho prosbu měl vést diskusi. Hodiny tohoto nedůstojného divadla ubíhaly. Zástup lidí se diskuse účastnil buďto kladně hlasitým voláním „Amen“ nebo hlasitými námitkami „Ne!“ Když bylo posluchačstvo dotázáno: „Kolik z vás jich již bylo v těchto shromážděních Bohem uzdraveno?“, stovky vstali. Odpůrce se musel, i když s hlasitými poznámkami, vzdát. Když byla tato část skončena, přišel na pódium William Branham. Předtím zaujal místo na galerii a všemu naslouchal, neboť přece šlo o něho a jeho službu, speciálně o dar uzdravování nemocných. Teď poklidně přistoupil

k mikrofonu a řekl: „Nepřišel jsem, abych se obhajoval. Jestliže je to Bůh, který mě poslal, tak bude za mne bojovat.”

V tom okamžiku p. Ayers zachytil snímek se světelným sloupem nad hlavou Williama Branhama. Shromáždění se protáhlo do pozdní noci a byla téměř půlnoc, když p. Ayers, který se sám přidal na stranu kritika kazatele Dr. Besta, byl údivem celý bez sebe. Ze všech fotografií, které udělal, nebylo nic, jen jediný snímek zůstal, totiž ten s nadpřirozeným světlem nad Williamem Branhamem. Pan Ayers spěchal ještě v téže noci k hotelu a tázal se Williama Branhama, zda ví, že je nad ním nadpřirozené světlo.

Jelikož se jednalo o takovýto zjev, bylo rozhodnuto, že tento negativ bude postoupen prvnímu muži ve státě, příslušnému pro zkoušení sporných dokumentů. Dr. George J. Lacy vydal písemný posudek a potvrdil, že nebylo provedeno ani retušování ani dvojitě exponování a že tento světelný sloup tu skutečně byl, jinak by kamerou vůbec nemohl být sejmuto. Viz originál zprávy Dr. Lacy.

Toto světlo se pokaždé sklonilo nad osobu, za kterou se měl William Branham modlit za uzdravení skrze dar zjevování a rozeznání. Viděl všechno, co musel dotyčnému sdělit, aby posílil a vybudoval jejich víru v Boží přítomnost a tím ve vlastní Božské uzdravení. Mezi těmi mnoha tisíci případy v téměř dvaceti letech této jedinečné služby nedošlo ani jednou k pochybení. Všechno vždycky souhlasilo, a to stoprocentně. Když byl William Branham tázán, zda se nebojí říkat všechny ty věci lidem, které vůbec neznal a o nichž nic nevěděl, odpověděl: „Proč bych se měl bát, že něco nesouhlasí, když to je Bůh, který mi to ukazuje a skrze mne mluví.”

William Branham vícekrát zmínil, že tato pozoruhodná fotografie se jako jediný snímek s nadpřirozenou bytostí na světě nachází ve Washingtonu, D.C. Sám jsem tuto fotografii se světelným sloupem v prosinci 1969 viděl v „Hall of Art”. Starší pán, který mě při tom provázel, mi ovšem řekl: „O tuto fotografii nemá veřejnost zájem, a proto zmizí v zásuvce.”

Nadpřirozené události nebyly v životě proroků a apoštolů vzácností, věřit jim mohou ale jen ti, které Bůh skutečně omilostní. Když Saul před Damaškem uviděl jasné světlo, uslyšel hlas Pána, který z něho promluvil, a přijal své pověření. Kdo to může pochopit,

ten pochop, že v naší době bylo potvrzeno, že Bůh se nemění; a zůstává při tom, že Ježíš Kristus tentýž jest, včera, dnes i tentýž na věky. Jedná-li se o opakování nadpřirozeného Božího působení a my to stejné nacházíme v Svatém Písmu, pak bychom s největší ctibázní před Bohem Pánem měli respektovat Jeho konání. V čase Mojžíše sestoupil Pán ve světelném a ohnivém Sloupu a sklonil se tak Svou přímou viditelnou přítomností nad stánkem zjevení. Bůh není mrtev. Bůh žije a zjevuje se ještě dnes tam, kde je Mu věřeno a důvěřováno. Bůh je světlo a přebývá ve světle. ON se může zjevovat v nadpřirozeném oblaku nebo dokonce v nadpřirozeném ohni. ON to učinil; Jemu buď čest.

Pod širým nebem

Skutečně se to stalo, a sice 28. února 1963, jak to bylo Williamu Branhamovi ukázáno ve vidění 22. prosince 1962 a jak to svému domovskému sboru 30. prosince 1962 předem oznámil. Ve vidění mu bylo ukázáno, že sestoupí sedm andělů (cherubínů) zahalených v oblaku. V tomto vidění spatřil okolní krajinu a jednotlivé události.

Aniž by tušil, kdy se to stane, odebral se s několika přáteli 28. února z Tucsonu ve směru Flagstaff v Arizoně do pouště, aby tam lovil. Jeho přátelé lovci šli jedním směrem a on se ubíral na vrchol hory, jak to Pán řídil. Náhle zadunělo, jakoby nastala mohutná detonace. Když vzhlédl, spatřil sedm andělů a oblak, do něhož byl potom vzat. Zprava doleva počítal nebeské bytosti, které stály naproti němu ve formě pyramidy. Jejich perutě se navzájem dotýkaly. Ten nejvíc vlevo stojící, tedy poslední v seskupení, učinil na něho obzvláštní dojem a promluvil k němu. Tam na hoře k němu z tohoto oblaku zazněla výzva: „**Navrať se zpět do Jeffersonville, odkud jsi přišel, neboť nastal čas, aby bylo otevřeno sedm Pečetí.**” Od 17. do 23. března 1963 mluvil o sedmi pečetích ze Zjevení.

Světlý oblak, který se tam na modrém nebi objevil, byl viditelný pro všechny. Dr. James McDonald z Arizonské university v Tucsonu o tom napsal více zpráv. Pro něho bylo nepochopitelné, že ve výšce 26 km vůbec mohl existovat oblak, který ještě 28 minut po místním západu slunce plul světlem prozářený na nebi. Jednak tvrdil, že je nemožné, aby v této výšce tvořila oblaka, na druhé straně se

nemohl probojovat k tomu, aby tento zjev prohlásil za nadpřirozený fenomen. Držel se toho jím samým zvoleného nadpisu:

„...And a High Cloud Ring of Mystery”.

(„...a tajemný oblačný prstenec ve výšce“) Americký časopis „Life” uveřejnil v čísle ze 17. května 1963 na straně 112 krátkou zprávu se 4 fotografiemi. Odborný časopis „Science” uveřejnil podstatně podrobnější zprávu na str. 292–293 již 19. dubna 1963, dokonce s fotografií oblaku na titulní straně.

Jako ve všech dobách tak i nyní mají lidé stejný problém, totiž poznat nadpřirozené Boží působení. Dr. James McDonald se s tímto fenomenem prostě nemohl vyrovnat a o několik let později spáchal sebevraždu. Proč obzvláště letniční kazatelé, kteří to věděli a jejichž sbory se mocnou službou Williama Branhama těšily největšímu přírůstku, zamlčeli milostivé Boží navštívení a tak lidu Božím u zadrželi, co Pán v našem čase konal, zůstává nejasné.

Vždy znovu slyším stejnou větu: „Proč nebylo o všech těchto věcech nikdy nic oznámeno veřejnosti?” Odpověď je velmi jednoduchá: Duchovní vůdcové to z rozličných pohnutek lidem zatajili.

Oprava

Považuji za nutné, abych na konci mého stručného pojednání vydal toto upozornění: Neodůvodněně je Williamu Branhamovi neprávem připisováno mnohé, co vůbec neřekl; mezi jiným jeden výrok, který vlastně svým zněním pochází od Dr. Lee Vayle. Jmenovaný autor napsal brožuru s titulem „The Laodicean Church Age” (Laodicejské Církevní období) a tam na str. 7 píše: „So I repeat, I sincerely believe and maintain as a private student of the Word, along with divine inspiration that 1977 ought to terminate the world system and usher in the millennium.” („Takže opakuji, jako soukromý student Bible upřímně věřím spolu s Božskou inspirací, že v roce 1977 skončí světové systémy a začne Tisícileté království.“) Právě tento stejný text se nachází v knize od Williama Branhama „An Exposition of the Seven Church Ages” (Výklad sedmi Církevních období) na str. 322, kterou Lee Vayle redigoval. Žel, také i ve všech jejích překladech v rozličných řečech. Je tedy úplně

nesprávné, jestliže někdo na základě tohoto citátu tvrdí, že to byl William Branham, který dal předpověď, která se nesplnila, totiž že světové systémy rokem 1977 skončí a nastane Tisícileté království. Tak to William Branham nikdy neřekl. Toto lidské selhání jde jednoznačně na konto Dr. Lee Vayle.

Další vysvětlování nechci zde podávat. V každém případě však musí být poukázáno na to, že i nyní existují různé skupiny, které se odvolávají na Branhama, aniž by jejich zvěstování souhlasilo s tím jeho a se Svatým Písmem. PÁN nechť vede Svůj lid na správné cestě kvůli Svému jménu, dá nám poznat zaslíbení pro tento čas a účastnit se jejich naplnění. Nechť On dokončí Své dílo se všemi těmi, kdo Mu věří a důvěřují. PÁN nechť nechá nad námi svítit Svůj obličej a je nám milostiv. PÁN ať pozdvihne Svůj obličej nad námi a dá nám Svůj pokoj.

Doufám, že jsem tímto výkladem mnohým posloužil. Bůh Pán ode vždy konal, co si předsevzal. Vzal, koho chtěl, a nemusí z toho žádnému člověku skládat účty. Požehnaní jsou všichni ti, kteří ve svém čase poznávají a přijímají Boží působení, které přece vždycky stojí v souvislosti s Jeho spásným usnesením, a kteří tím se tak přímo a vědomě staví na Boží stranu. S jistotou může být řečeno, že nyní žijeme na konci času milosti a že návrat Ježíše Krista skutečně stojí blízko před námi. Znamení konečné doby jsou všemi biblicky věřícími křesťany úplně zřetelně poznávány. Smíme pozdvihnout své hlavy, protože víme, že se naše vykoupení přibližuje. Nechť biblické poselství, které nám bylo svěřeno, slouží k tomu, aby byli všichni vpravdě věřící vyvoláni ze všeho omylu a prožili svou přípravu na přeslavný den návratu Ježíše Krista.

„A toto evangelium o království bude kázáno po celém světě všem národům; a potom přijde konec.” (Matouš 24:14)

„Varujte se tedy odmítnout toho, kdo k vám mluví! Jestliže neunikli trestu ti, kteří odmítli toho, jenž se jim ohlásil na zemi, tím spíše neunikneme my, odvrátíme-li se od toho, který mluví z nebe.” (Židům 12:25)

*****

Vydavatel: misionář Ewald Frank,
Postfach 100707, 47707 Krefeld, Německo
www.freie-volksmission.de

Svobodná lidová misie, informační kancelář
Doubecká 556, Jahodnice, Praha 9 - Kyje, CZ-198 00
internet: www.svobodnalidovamisie.cz
e-mail: info@svobodnalidovamisie.cz
281 931 729

Slobodná ľudová misia, I. Krasku 18, Trnava, 917 05
internet: www.misia.sk
e-mail: info@misia.sk
033 5342 991, 0905 414 701

